

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

15^e Jaargang.
No. 35.

H. S. v. LENNEP, O. Z. v. SANDICK, H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE,
W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. H. VAN GENNEP, J. H. MEYER.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Zaterdag
27 Sept. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

BERICHT.

Bij het eindigen van den 15^{den} jaargang brengt de Uitgever H.H. Abonnés in herinnering dat voor hen die alleen op het S.W. geabonneerd zijn de gelegenheid bestaat de abonnementsgelden voor den 16^{den} jaargang vooruit te voldoen met f 3,—.

Voor Abonnés op T. S. T. en S.W. te samen is de abonnementsprijs f 6,—. Hierover wordt in den loop van het jaar beschikt.

H. H. abonnés van het S. W. die een TITEL en INHOUD met BAND voor den Vijftienden Jaargang wenschen te ontvangen (prijs f 0,75) worden verzocht dit spoedig op te geven in den Boekhandel Binnenwatersloot 33—35, daar slechts zooveel exemplaren gedrukt worden als er aanvragen zijn.

DE UITGEVER.

Adresveranderingen

wordt men beleefd doch dringend verzocht te willen invullen in den lijst welke daartoe is neergelegd in den Boekhandel Binnenwatersloot 33.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, gehouden door den President van het D. S. C., den heer W. F. A. Roëll, bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden, op Vrijdag 26 Sept. 1913.

Uitslag der Litteraire Wedstrijd.

De Vrienden, door J. M.
Onweer, door W. C. Mooy.
Lentenacht.
Kevertje.

Gedachten en gedichten.

Liedje, door J. v. R.
Zelfmoordidylle, door H. C.

Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging

Lijst der Candidaat-leden.

Studiebelangen.

Handleidingen-Vereeniging.

Technische Hoogeschool.

Uitslag examens.

Ingekomen boeken.

Correspondentie.

Berichten en mededeelingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN

President van het Delftsch Studentencorps,
den Heer W. F. A. ROELL,

bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden,
op Vrijdag 26 September 1913.

Mijne Heeren Senatoren, Honorair-Senatoren, Leden der Corpscommissiën, Bestuurderen der Vereenigingen, Leden van het Delftsch Studentencorps!

Groot is het oogenblik, dat thans weer is aangebroken en met plechtig en zorgvol gemoed sta ik gereed een aanzienlijk getal jonge leden het Corps binnen te leiden.

Dit oogenblik is niet zonder voorbereiding geweest.

Een korte tijd heeft hen instaat gesteld, een blik te werpen in het binnenste onzer Vereeniging.

Gij allen, van ganscher harte ben ik overtuigd, dat Gij den nieuwelingen hebt ingewijd in de geheimen onzer maatschappij, hebt binnengevoerd in de stille kamers van het eigen zelf. En is het U niet gegaan als mij, in de uren van gesprek of sympathieke beschouwing, dat Gij weer intraadt tot Uw eigen persoon en overlegdet, hoeveel Gij gevordert waart in eigen wil en levenskracht?

En ging Uw geest dan vanzelf niet uit naar het Corps, naar den geest van zijn leden, de kracht zijner instellingen? Want zooals er dagen zijn, waarin wij onszelf niet overwegen, zijn er tijden, waarin wij vergeten het Corps en wat het door ons zal worden.

De geest zijner leden? Hebt Gij niet met ons geloofd aan een hartelijker deelname, toen Gij het Lustrum gevierd hebt, gezien een inzinking aan medeleven in de groentijdsdagen? Of was de weinige deelname van het oudere jaar aan examenstudie te wijten? Hebt Gij niet gehoopt, dat de instellingen die bestaan, van opgewekt leven zouden getuigen? Gij bestuurderen, hebt Gij U niet gebrek aan toewijding en ijver te verwijten zooals wij? Zijn U andere giftbronnen bekend voor den geest in 't Corps dan de alomgevreesde verslapping? Heeft het Uw fijnvoelen niet pijnlijk getroffen, dat er weer menschen zijn, die zich steeds dieper hebben gewerkt in het spel, tot het verwoestende hartstocht werd? Bevangt U niet even een huivering voor hen, die te zwak zijn en medegesleept worden?

Ziet, al deze dingen moeten wij eerlijk bedenken wanneer wij tezamen het nieuwe in ons Corps willen nemen. Hoe zouden wij hen raden omtrent eigen persoon in de jaren, die komen; omtrent deelnemen aan de gemeenschap, als wij niet weten, wat wij willen met onszelf en met onze Corporatie.

Ik wensch van harte, dat in dit uur, Gij allen zult voelen, U het verleden herinnerend, wat Gij mistet aan bezieling, aan kracht voor ons Corps.

Kostbaar is de tijd om nog sterk te willen en te herstellen wat ontbrak en ontglipt ons de tijd om daadwerkelijk te doen, dan kunnen wij de jongeren nog raden met liefde voor te gaan in den strijd.

Maar terwijl Gij nazint over den heerlijken tijd van Uw studentenleven, die niet-genoeg-uitgebuite heerlijkheid, wil ik den jongeren een blik laten slaan in het gedroomde toekomstland.

Candidaat-leden!

Zoals het ons vroeger gelukkig stemde, dat de tijd van spanning voorbij was, de hindernis tot het eindelijk geluk was weggenomen, zoo stel ik mij U voor, vol sterke vreugde om eindelijk de vrijheid te herwinnen. In harde omstandigheden, in schijnbaar meedoogenlooze omgeving moet die hoop eens de inauguratie mede te maken Uw twijfelend gemoed en Uw zwakke kracht hebben staande gehouden. Dan liever die achteraf-kleine moeilijkheden met mannenmoed overkomen, dan terug te treden voor het Corpslidmaatschap.

Maar was deze tijd meer dan een jacht naar het einde? Ja, wie zou anders denken en spreken van een groentijd, die een nuttig karakter draagt. Hoe dikwijls waren wij niet gebeten op onze slapheid, op onze meegaandheid, waardoor ons optreden elken indruk miste. Wij leerden onze lautheid haten. Hoe spoedig verdween onze meening, ons principe door enkel drogredenen weggevaagd?

Maar méér nog, dan die dingen van eer en van vastheid, die men in den omgang moet leeren, meer dan die intellectuele onverschilligheid, die spoedig verdwijnt — wat waren wij zelf? Hoe — hadden wij niet eenmaal nagedacht over ons diepste zelf, over onze daden en gevoelens en gedachten? Wat — hadden wij maar zorgeloos heengeleefd, onder berustende aanvaarding van alles om ons heen, zonder wil, zonder critiek, zonder richting-voor-de-toekomst?

En als wij deze vragen bevestigend moesten beantwoorden of als ons gewezen werd op alles, wat minderwaardig in ons doen of in ons denken was — dan was het wel eens met pijn en met wroeging, dat wij den nacht doormaakten op onze kamer, vol zorg en soms vol twijfel voor den komenden dag. Het anders zoo onverschillig ontwaken voor een gewonen zomerschen dag kreeg dan beteekenis: een begin van den strijd voor een dag, waarin wij rust moesten krijgen met ons gevoel. En geen onzer behoeft te vragen achteraf of hij dien dag wel doorleefd heeft, dien dag, waarvan hij menige bijzonderheid heeft onthouden — terwijl dat laatste burgerschooljaar in een roes of in een vage onbestemdheid ligt.

Genoeg, deze tijd der beproevingen, geschakeerd door pijnlijke zelferkenning of jubel om juichende daden, vereentoonigd door kleurlooze verveling, wijkt terug voor het heerlijke, vrije studentenleven. Zal het geweldig voor jullie zijn?

En nu in de gelegenheid om jullie dat leven te wijzen, komt bij mij óp de vraag of ik vertellen zal van eigen leven, van eigen zwakte en eigen gemis. Maar liever dan te geven, zooals het meestal niet zijn moet, wil ik trachten te geven het leven, zooals ik mij dat voorstel als ideaal en als groot. Meen niet, dat ik er veel van heb verworven; juist dat zal ik naar voren brengen, wat ik zelf het meest mis. Maar ik moet het eerst over dat vrije leven hebben voor ik het Corps en zijn uitingen beschrijf.

Ik wil trachten een beeld te geven van jullie toekomst. Niets houdt terug: geen slepende last van wroegende herinnering. Slechts hier en daar maakt een teedere herinnering den tocht mee — naar voren!

Ja, daar ligt de toekomst als een land, dat je ziet vanaf een hoogte in den vroegen, blauwenden ochtend, verhoud in zachte etherische nevels. Je kunt alleen onderscheiden de wazige schimmen van boomen en bosschen, maar je verbeelding droomt stout en poëtisch een prachtigen einder. Je hoort niets als de vogels; je ziet niet de zon, maar het licht dat stadig aan grooter wordt. Het is, alsof er iets jong is in den dag.

Je staat daar popelend van verwachting, om dat geluksland te betreden voor dat alle betoovering is geweken. Je kiest je een weg — en weldra ben je omringd door de verwonderlijk koele atmosfeer.

Het gras om je heen is met parelende dauw belegen, de huizen en heggen zijn met gazige sluiers omhangen — tot waar alles schuil gaat in den wit-blinkenden nevel, die geheimzinnig licht uitstraalt. Maar geleidelijk hooger worden de nevelen doorvloed van blauw, dat steeds blauwer vloeit.

En dan, langzamerhand of ineens komt het gezicht. Vóór je aan den einder rijzen de toppen der boomen uit het lichtende waas, dat ineens vervaagt en het landschap onverhuld in lokkende pracht laat staan.

Je gaat den weg steeds verder. Het werk ontwaakt op de akkers. Tegen het blauwe uitspansel doemen de omtrekken der dingen steeds nuchterder op. Nog is dat dronken geluksgevoel in je, dat je doordringt, dat je handen frisch maakt en vrij en je stap bewust en krachtig doet neerkomen.

Maar als de zon tot middaghoogte stijgt en je het harde, zwogende werk op het land aanschouwt en alles om je

heen te nuchter wordt van koud-stralende pracht, voel je behoefte mee te werken met die menschen en je te mengen in hun strijd: je kunt niet alleen meer zijn.

En nu doemen van ver over het beschaduwde land de zwarte gevaarten der stad op, gehuld in donkere nevels: de fabrieken, de eindelooze werkplaatsen, het gewirwar van kranen en schoorsteenen. De stomme gesloten werkdrang, de felheid der hartstochten leeft op de gezichten der menschen. Dit is het leven, dat strijd is, strijd om iets ideëels te behouden in den kamp om stoffelijke bevrediging.

En 's avonds, als de roode booglampen den omhoog gaanden rook en de blanke trottoirs met wreednuchter licht overgieten, is het als een nooddwang, een noodlot, dat de harten der menschen beheerscht.

Voor hen, die den moed hebben ook daar te strijden voor beter willen, voor beter doen bergt dat leven: geluk van grooter intensiteit dan de natuurpracht, die je omspeelt.

Zij vonden het geluk in hun beste zelf, zooals het meestreed voor anderen, met waren hartstocht-naar-het-goede.

Wij allen staan aan het begin van den dag, dien ik weergaf; wij allen staan aan den zonkant van dit leven, waarin wij meer ontvangen dan wij geven kunnen.

Wij allen zijn vroeger, korter of langer geleden, den juichtocht in dit land begonnen. Toen de nevels optrokken hebben wij gezien, dat vele onzer verwachtingen anders zijn gebleken, niet overeenstemden met wat in ons was. Maar ook dikwijls hebben wij gemerkt, dat de fout bij ons zelf lag en zijn wij onszelf tegengevallen.

Verwacht niet dat ik jullie zou waarschuwen voor de te mooie beelden, die je je van de wereld hebt gemaakt. Dit alles maakt het leven mooi en optimistisch in een tijd, dat het leven nog zoo moet zijn.

Wat ons zelf betreft — toen wij met wijdopen oog om ons heen leerden zien, merkten wij, dat wij te veel alleen ontvingen en niet zelf daadwerkelijk door het leven gingen. We voelden ons eenzaam worden en leeg. Later hebben wij beproefd, behalve te genieten, iets te doen en iets goed te doen.

Op dit terrein kunnen wij jullie misschien iets geven.

Ik wil eenige kanten van dat leven laten zien. Wij hebben ons intellectuele zelf, dat beproeft de wonderen van de wereld zooals we die langzaam gewaarworden, te doorgronden. Wij allen hebben met minder of meer genot onze schoolopvoeding doorleefd, doch sommigen heeft het verstandelijk doorschouwen van alles, langs zijn fijnste vertakkingen tot in zijn diepste oorsprongen, hartstochtelijk geboeid. Hoe heeft niet ons voorhoofd gegloeid bij het volgen der moleculen in hun fijnste bewegingen of bij het ontstaan der levencel en hebben wij het heelal in gedachten daaruit opgebouwd. Dit denken is nuttig en mooi; heerlijk zijn de uren in de schemering onzer kamers, waarin wij de theorieën stapelden boven elkander. Maar mochten wij uit ons zelf de betrekkelijkheid en ontoereikendheid van deze dingen niet inzien, niet begrijpen, hoe dit alles buiten het volle leven staat, dan wil ik zeggen, dat er veel meer is om ons leven te vermooien en te vergrooten, dan de onontwikkeldbare verstandelijkheid alleen.

Er is in ons een zin voor het mooie. Wie wordt niet langzamerhand bekoord door de atmosfeer, die tusschen de hoge muren in de smalle steegjes hangt of door de kleur der paars-verweerde huizenvlakken: onze zinnen groeien vast in Delft! Wie kent het ongekend geluk onder het schijnsel van de lamp met aandacht te lezen een vers of een boek en iets te voelen trillen inwendig van ontroering? Maar toch — niet alleen mag ons leven bestaan van gestadige schoonheidsbewondering.

Dan zijn er, wier bruisend leven niet uitgaat naar denken of droomen, doch dwingt tot daden —, die op het sportveld voor hun onaangetaste levenskracht uitweg hebben gevonden. Het beginsel van eerlijken, enthousiasten strijd heeft hen gepakt, strengvolgehouden training hun zelfbeheersching gestaald. En ik zou willen vragen, of het niet onontbeerlijk is voor later leven om behalve een gezond-sterk lichaam te hebben een strijdbare geest, die ons doet wagen en ondernemen.

Nu ik de drie prachtige begeleiders, als: denken, droomen en daden in enkele hunner uitingsvormen heb weergegeven, kom ik tot dat, wat het meeste is en dat onze gedachten, onze gevoelens en onze daden moet beheerschen: onze persoonlijkheid, onze ziel, ons geweten, dat zich vormt langzaam aan in deze ontwikkelingsjaren.

Ziet, wij kunnen onze gedachten en gevoelens uitleven zonder wil, zonder beoordeeling en alle rijkdommen, die in ons zijn, uitspelen, zonder dat wij voelen, dat er iets van ons zelf, van onze persoonlijkheid in gemoeid is. Wij hebben ons dan laten beïnvloeden door het mooie of door het verstandelijke om ons heen, zonder dat het ons in diepere mate heeft geraakt. Willen wij echt levensbesef krijgen, dan moeten wij verlangen al onze indrukken en onze uitingen in te toomen, nuttig te maken aan ons bestaan, en te onderwerpen aan onzen wil.

Sla eens acht op een dag van gewone omstandigheden: opstaan, college, koffietafel, napraten, studie, Societeitsbezoek, omstandigheden, die een dag tot een goedgebruikten konden stampelen. En toch — wat valt uit die indeeling op te maken? Stel het opstaan was grijze noodzakelijkheid, het college machinale werkzaamheid, het Societeitsbezoek behaaglijke sleur? Zien wij niet in, dat onze wil door die omstandigheden meegesleept is? Maar dan zegt ons gevoel toch, dat wij dien dag *niet beleefd* hebben! Indien er geen toekomsthoop is, die ons gedurende een dag staande houdt, is de eenige oplossing, dat wij het heden aanvaarden met sterken wil. Allereerst dus, zullen wij doen met volle instemming.

Wij zijn zoo geneigd stemmingen van anderen te absorberen in kunst, denkwijzen van anderen ons aan te wennen, maar gelukkig niet in staat geheele levens, geheele romans na te spelen, hoewel wij in ons leven dikwijls anderen navolgen. Iemand, die altijd ontvangt, wordt langzamerhand inactief.

Hoeveel mooier is een dag, die een opgave is om bewust te leven, bewust goed te doen. De omstandigheden, die dikwijls emotie-loos zijn, verliezen aan beteekenis. Als wij erkennen, dat wij onszelf een richting willen uitzenden, wordt, hoe grauw de dag ook is, de avond ons vol gedachten en de morgen vol juichende voorspelling. En dan hebben wij de vrijheid en het geluk de omstandigheden te maken, zooals wij willen. Vergelijk onze positie met het samengestelde eener maatschappij, die ons van het een in het ander drijft.

Ik wil hier niet aangeven, wat elk naar zijn eigensten aanleg moet doen; maar daden moeten er zijn, zonder dat geen leven meer. Laat mij iets aangeven.

Je hebt liefhebberijen van geestelijken of sportieven aard. Ook in het eerste geval kun je de gezondheid van je lichaam door geregeld leven, matigheid, gepaard aan inspanning van den geest in stand houden. Indien je de gedachte, iets te doen met je handen of met je hoofd vurig volbrengt, komt de studie, de aanleiding, die je in Delft brengt, van zelf. Beschouw het dan niet als een plicht doch als een vreugdig werk om de kennis en ondervinding op te doen, die je in den strijd met de stoffelijke natuur zullen helpen.

Je zult ook actief zijn tegenover je club, je vrienden en trachten iets in den omgang te geven. Heb je zelf niet gevonden den vriend, die je alles kan geven, probeer dan een ander iets mede te deelen, probeer je als vriend te betoonen tegenover een ander. Wellicht zie je dan alles in een helderder licht.

Ik heb zoo uitvoerig uitgeweid over de bevestigende, wilende geest, die in onze daden moet zijn en er meestal ontbreekt, omdat ik meen, dat dit het grootstmogelijke gevaar voor onze vrijheid is. Wij, zooeven ontsnapt aan uitwendigen drang, verwarren dit begrip met de discipline, die wij inwendig moeten bezitten. Daarom heeft de idee: sport, met zijn training tot juiste aanwending en uitbuiting van alle krachten zulk een beteekenis voor ons.

Dan pas, wanneer er bewust leven is, wanneer onze daden en gedachten zelfgewild zijn, is gezonde zelfbeoordeeling mogelijk. Waarom hebben wij anders gedaan, dan wij wilden? Waarom vervullen onze gedachten ons met weerzin? Waarom is onze wil niet sterker geweest? Het is eigenaardig, dat deze beoordeeling niet van buiten komt, maar uit ons zelf als een instinct: het geweten, dat ons in onze jonge jaren veel spontaner en juistere reageeren deed op alles wat verkeerd was. In tijden van passiviteit en rust leek het ons weer iets schimmigs, iets waarvan het voor- en tegen te overwegen was, maar raakten wij weer tot frissche betrekkingen met onze omgeving, dan kreeg het ineens felle kleur voor ons.

Je voelt, dat je alles voor je zelf wilt zijn, alles naar je toe wilt halen, niets gunt aan anderen en op zoovele andere wijzen, terwijl er ook iets is, dat je maant je krachten te besteden aan anderen, dan je zelf. Naast de eigen aanleg, die je meebrengt, komen nieuwe moeilijkheden met den kracht van je jaren, die je eerlijk onder de oogen moet zien. Het geheel is het beeld van een strijd, waaruit

terugtrekken onwaardig is. Nooit iets opgeven of een wapenstilstand sluiten met vijandige machten; steeds in training, en welgetraind ten strijde, den blik vooruit. Nooit in droeve berusting er bij neerleggen: een herinnering aan een geluksmoment in je leven, dat voorbijging, brengt je je hooge roeping voor oogen.

Er zijn omstandigheden, die de studentenwereld vóór heeft. De heele omgeving maant tot waarheid, tot niet-anders-schijnen dan je bent. Een oordeel, dat afwijkt van de gewone opvattingen, een ideaal, dat hooger wil dan het gemiddelde gevoelen, zij worden niet doodgezwegen. Openhartigheid wordt op prijs gesteld. Wij zitten niet verstrikt in vormelijkheid, noch in gedachtensleer, noch in levensopvatting „zooals het hoort”.

Maar daardoor wordt de vrijheid des te ontzaglijker en innerlijke beheersching te meer vereischt. Goed te voelen, wat het goede is en het tot elken prijs vervolgen, is de roeping van een man, die aan den opgang van zijn leven staat.

Het is de taak niet, alleen rationeel te denken en hope-loos te overwegen het hoe en waarom. Ook niet om alleen van zijn zinnen te leven in een roes van indrukken, dus geheel passief? Maar men moet een spoor van zich zelf in het leven achterlaten, aan het leven actief hebben deelgenomen om het werkelijk lief te krijgen. Wanneer wij eerlijk zijn en nuchter blijven, gaat dit gepaard met moeite en met tegenstand, (die onze maatschappij te veel mist). Als men die moeite voelt, dan prikkelt dat tot overwinning. Het is geen strijd om droefheid of geluk, die beide komen zullen, maar een kamp, die ons moet toonen, dat wij leven kunnen en het leven waard zijn.

Tegenover dit daadwerkelijk leven, zooals ik het voorstelde, staat ontspanning als iets, dat goed doet en dat verheft. Je ontvankelijkheid voor je omgeving gaat niet te niet, wordt eerder frisscher en oorspronkelijker. Een bron van nieuwe gedachten springt veel helderder op uit de spleten van een gebonden leven, dan uit de brakke grond der ongebondenheid. Laten die gedachten zich mengen met den juichtoon om je bestaan en je hebt de intense vreugde, waarin je geheel kunt opgaan. Men zou de waarde van het Corps kunnen meten naar den gezonden feestzin, naar de fonkeling der oogen, de frischheid der gesprekken, de onbezonnenheid der opzetten, zooals men ze op de Societeit leert kennen.

Er zijn menschen, die een dergelijk geregeld, zelfgewild leven bespotten, omdat het onvrij, tyranniek, „nuttig” is. Deze willen zich aan alle gevoelens en alle gedachten vastklampen, links en rechts rondzwerfen om eindelijk in de veelgesmade maatschappij hun zelfbestuur te hervinden. Zij bedriegen zichzelf. Men moet wel degelijk eigen nut voor oogen hebben, alle omstandigheden voor zich zelf willen en niet door hen geleefd worden. Niet alleen eigen nut! Niet minder dat van anderen. Die slapen, die noch anderen noch zichzelf kunnen helpen, verwijten den actieven hun egoïsme. Uit hún mond klinkt het vreemd; maar het is te dikwijls waar. Wij zullen onze geofende kracht dan aanwenden voor een doel, voor een zaak, voor een mensch buiten ons, willen wij niet uitloopen op leegte en teleurstelling.

Er is nog een tegenstelling van dat leven: het leven, dat niet krachtig op het leven ingaat, maar het ook niet krachtig ondervindt. Een leven, dat wordt tot een verslappen, verlaksen van alle gaven, tot een toegeven aan natuurlijke luiheid. Een vroegere werkzaamheid wordt gedood; de indrukken, die eerst frisch waren, verflauwen, een ideaal van beter willen en beter doen verbleekt door afzondering van den strijd. De teekenen, waardoor zich dit kwaad openbaart, zijn: een hangen op kamer of Societeit, een gesprek te ontwijken door een gemakkelijk prikkelend spel, een gebrek aan levenslust, een gemis aan herinneringen. Ik geloof niet, dat iets als lafheid hen weerhoudt van de moeilijkheden; ik ken hun nog toe de liefde voor den strijd, maar hun durf is ingeslapen. O, dat een naijver op het bruisende leven in hun omgeving hun energie mocht ontdoeien. Want het is nog de vraag of harde levensnoodzakelijkheid in later leven deze schijn-dooden zal weten te wekken.

Ik kom terug tot mijn beeld. Je bent het studentenleven binnengetrepen. Wat eerst azuren geluksnevel was, is weggetrokken. Helder en nuchter steekt alles af in het zonlicht. Je hebt je gemengd in het werk, in het heilige werk op het land. Je hebt je krachten gegeven, niet alleen aan de stof, maar ook aan je helpers en medestrijders. Zamen zie je

het ideaal onder oogen. En als je dat doorploegde land dóór bent, met hoop en een ideaal voor je en toegerust bent voor het fellerbrandende leven, moog je het Corps danken voor zulke overstelpende gave.

Candidaatleden! Niet eerder kon ik overgaan tot het Corps, voor ik gewezen had op het belang van eigen persoonlijkheid. Niets kan het Corps goeds geven, als men niet begint met zichzelf, zich aanzet, zoo warm en zoo flink mogelijk te leven. Maar dan zal het ook al onze wenschen van ontwikkeling, ontspanning en omgang vervullen.

Moet ik nog weergeven, die beelden van ontwikkeling uit het Corps: een beeld van sport: de krachtige roeier in de smalle boot op het vlakke water, wiens voelen samenstemt met de natuur, wiens gedachten opvliegen als de meeuwen om hem heen — een beeld van kunst: het samenklinken van een cello en viool in de nachtelijke stilte van een kamer — een beeld van intellect: het verlichte kathedraal, vanwaar een voor een de debaters hun gedachten uitzenden?

Zou ik de vereenigingen, die al deze verscheidenheid dragen, niet veeleer kenschetsen, door dat wat ze alle hebben en de Sociëteit allermeeest: de omgang — de omgang met vele menschen uit vele jaren, van verschillenden aanleg en ontwikkeling? Het is in die frischopborrelende uren van ontspanning na fikschen arbeid, dat men nieuw-ontvankelijk voor indrukken op de Sociëteit van zichzelf in zijn club en van zijn club in het ruimer leven rondblijft. Velen zullen zich wellicht in den eersten tijd moeten dwingen, tot het kroegleven, waarvan de omgeving hun vreemd is, waarvan de omgangsvormen ruw zijn. Ik hoop niet, dat zij zich zullen passen aan die vormen, waar wel, dat zij den ronden zin, de gulle openhartigheid zullen leeren waardeeren.

Dit alles kan het Corps geven. Hoe zullen wij het Corps waard zijn? Wat zullen wij het Corps geven, om het hooger op te voeren?

En ik herhaal het, men moet beginnen zichzelf te vormen en te regeeren, wil men iets geven, zelfs aan zijn vrienden — en niet altijd ontvangen. Men zal dan geven door zijn spreken en zwijgen, maar vooral door zijn doen en zijn houding. Eerst op zijn kamer in een kring van bekenden, dan in het ruimer Corpsleven.

Men zal leeren liefhebben met al de gevoelens van zijn hart het schoone en goede, dat in de menschen en toestanden rondom is en leeren haten, al wat getuigt van lauwheid en verkeerden wil, al wat slecht en leelijk is,

met fellen geheiligden haat. Want beiden liefde en haat, bewijzen dat wij niet alleen aan ons zelf hechten, maar ook aan anderen — aan een sfeer buiten ons van ideeën en gevoelens en instellingen, die het Corps samenstellen.

Om te geven aan het Corps, is het geen vereischte een zijner instellingen inderdaad te besturen, hoewel het een mooie en gemakkelijke uitweg is; moeilijker is het als gewoon genietend lid, door zijn optreden, door zijn omgang, door zijn eerlijke idealen onze Corporatie te steunen.

Ik geloof niet, dat wij eenmaal dit ideaal in zijn vlucht hebben gegrepen, slechts enkele veeren hebben wij dezen blanken vogel ontrukkt — maar ver vóór ons vliegt hij en we weten de richting, die wij niet zullen verliezen. Uit dezen eerlijken strijd voor het Corps groeit liefde; liefde die langzamerhand wordt gevoeld als de liefde voor een vaderland, die ook alleen komen kan na gemis of na strijd. Dit is het beste wat het Corps weergeven kan voor alles, wat men eraan gaf!

Candidaatleden, ik verzoek U thans allen op te staan. Niet langer mag ik Uw toetreden in den weg staan. Ik kan niet vergen, dat Gij alles zult opvolgen, wat ik in het voorgaande heb gezegd. Ieder moet den weg voor zichzelf zoeken. Maar ik hoop dat iets van deze woorden U opgewekt heeft, een willoos en doeleloos bestaan voor iets beter te verlaten, iets dat strijd vordert en niet gemakkelijk is, doch des te eervoller. Een strijd, die wanhopig kan maken maar eerlijk volgehouden de overwinning geeft, waaruit gehard en vaster dan ooit het ideaal komt: de waarheid te willen en de waarheid te doen. In dit licht alleen en dit geef ik als mijn volle overtuiging is het leven mooi en geweldig.

En nu is tusschen jullie en ons deze overeenkomst, dat wij beiden gelijk zwak zijn, en gelijk ver afstaan van deze schitterende taak, die we samen zullen volbrengen.

En er is één verschil, dat jullie méér in den strijd brengen dan wij; dat er nog iets jong in je is met sporen van teerheid, iets spontaans van gevoel verbonden aan hartstocht van kracht, iets, dat ons doet trillen van hoop voor het Corps, dat jullie ontvangt

Genoeg! De plaats, waar al Uw hoop naar uitging en waar thans Uw hart al is — die plaats wil ik Uw gretig verlangen niet langer onthouden.

Met deze hamerslag inaugureer ik U tot leden van het
Delftsch Studentencorps.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

 „JE” **ADRES**
voor **SIGAREN**

en SIGARETTEN van ALLE bekende merken is:

Firma J. H. DRAYER,
HOPLEVERANCIER.

Eenig Corps-Sigarenleverancier.

Oude Langendijk, hoek Koornmarkt
(tegenover Hôtel Central).

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Dinners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. **Chr. F. RÜTER.**

Ecole de Danse.

GERARD P. F. GOOSSENS.

Auteur et Professeur de Danse, Tenue et Maintien.

Membre de l'Académie Internationale à Paris.

Bekroond Zilveren Medaille en Diploma („Duncan-Polka“)

Hervat zijn lessen **Woensdag 15**
en Zaterdag 18 October
in „HOTEL WILHELMINA“.

Spreekuren: Iederen Woensdagmiddag van 2—4
uur in „HOTEL WILHELMINA“. De Maandag-
avond-Les in den Haag zal bij vroegtijdige In-
schrijving gereserveerd worden voor H.H. Studenten
Prospectus verkrijgbaar Nieuwstraat 5, Delft en
Bilderdijkstraat 8, te 's-Gravenhage.

Aangeboden een EETTAFEL
voor 4 à 6 personen.

Adres: VAN LEEUWENHOEKSINGEL 35.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 27 SEPTEMBER 1913. No. 35.

Uitslag der Litteraire Wedstrijd.

De redactie meende aan onderstaand gedicht den eersten prijs te moeten toekennen.

De Vrienden.

Zij komen allen daaglijks aan de sponde;
waar hij, de moegepeinsde zoeker rust,
en staamlen zacht, en voor hun eigne zonden,
is hij de trooster die hun hoofden sust.

Want slechts een enkele kent zijn groote weemoed,
wanneer hij, door de schaamle eenzaamheid
verdreven wordt uit zijn gewaande hoogmoed,
en tranen zijner diepst' ellende schreit.

Zoo zij dan komen in zijn stille kamer,
en zien zijn oogen dof van 't oude leed
dan is 't als hooren zij reeds het gestamer
dat luidloos preevlend van zijn lippen gleed.

Zij trachten dan door zacht van haar te spreken,
zijn ziel te kalmen in zijn wreede waan,
tot dan zijn laatste droeve snikken breken
en hij stil neerligt, luistrend naar haar naam.

En zijn zij heengegaan dan blijft hij staren
en hoort nog 't klinken van hun sober woord,
tot zijne blikken haar gestalt' ontwaren,
en in een droom hij hare voeten hoort.

J. M.

De redactie meende aan onderstaand prozastuk den eersten prijs voor proza te moeten toekennen. Door de omvang zag zij zich genoodzaakt het in twee gedeelten te plaatsen.

Onweer.

't Was al dagen lang drukkend warm geweest, zoo drukkend, dat men reeds de eerste dag voor onweer bevreesd was en dat de boeren reeds klaagden over komende hagel, die de oogst zou vernielen. Maar 't was die dag niet gekomen en toen was ijlings alles binnengehaald, wat maar eenigszins kon, zoodat de boeren tevreden de handen wreven en zeiden: „Laat het nu maar komen.”

En het was gekomen. Vroeg in den middag hadden zich de eerste grijze koppen vertoond, die steeds groeiden in grootte en aantal, totdat zij tegen den avond, zich sterk voelend, snel waren opgedrongen, de zon hadden aangevallen, gevangen genomen en weggevoerd achter hun dikke ondoordringbare lagen. Vreemd stil lag de aarde nu in de onverwachte schemer, als bevreesd afwachting het losbarsten van de woedende bui. De zandweg, die den geheelen dag fel wit geschitterd had in de blakerende zomerzon, lag nu plotseling als een grauw stoffige streep tusschen de heidevelden.

Langs die weg liepen drie boerinetjes, de groote roode handen in de zij, over de schouders het houten juk, waaraan ze de zware melkammers torschten. Snel stapten ze voort, de lichamen wiegend in gelijkmatige cadans, zich haastend om voor de regen binnen te zijn. Twee van haar lachten en praatten opgewonden druk met elkaar, maar de derde stapte maar zwijgend voort, af en toe scherp vooruit kijkend langs de stille weg als verwachtte ze iemand. Maar als ze dan niemand zag, als de weg even eenzaam bleef als altijd, keek ze weer voor zich om de oneffenheden te vermijden en niet te vallen met haar emmers. „Kijk Triene eens peinzen”, spotlachte plotseling een van de anderen, „ze denkt over Hannes. Is 't niet Triene?” „Wel neen”, lachte de gewild vroolijk terug, „wat weet ik van die jongen”. Toen

zweeg ze weer, alleen aandacht hebbend voor de weg. Maar in haar denken woelde en bruischte het. Ze dacht wel aan Hannes, ze had zooveel van hem gehoord nu, en vroeger hadden ze elkaar zoo goed gekend.

Vroeger! Toen was Hannes knecht bij de boer, waar zij nu nog diende. Ze had hem wel aardig gevonden en dikwijls hadden ze samen in de avond, als het werk gedaan was, voor de deur een tijdje staan praten. En met de kermis had hij haar meegenomen iedere dag en naar geen ander had hij gekeken. En ook 's Zondags waren ze wel een enkele maal samen uitgeweest naar de stad. Toen, nu ruim twee jaar geleden was er een verandering in hem gekomen, hij had minder gesproken en al maar stil peinzend, voor zich starend rondgelopen. Dikwijls was toen de postbode het erf opgekomen en had brieven en papieren voor Hannes gebracht en op een Zaterdagavond had hij tegen de boer gezegd, dat hij wegging ver weg naar een vreemde streek, waar hij het beter kon hebben. En toen de boer, die den vertrouwden knecht niet missen wilde, het hem ook beter had willen geven, had hij gezegd, dat dat niet kon, want dat hij zelf boer ging worden. Hij had een beetje geld geerfd en in een nieuw ontgonnen streek een lapje grond gekocht. Toen hadden ze hem allemaal gefeliciteerd en twee weken later was Hannes vertrokken. Bij het afscheid had hij Triene een vaasje op haar kast gegeven en gezegd, dat hij haar niet vergeten zou.

Dat was twee jaar geleden en al die tijd had ze niets van hem gehoord tot voor kort. Enkele dagen geleden had ze gehoord, dat Hannes weer in 't dorp was, bij de slager, die een oom van hem was. Men zei, dat het hem goed gegaan was en dat hij een van de voornaamste boeren uit zijn streek geworden was. Hij was ook een keer op de hof gekomen om de boer en de vrouw nog eens op te zoeken, maar toen was ze juist met boter naar de stad geweest. Ze zou hem graag nog eens zien, maar ze kon hem toch niet achterna loopen. Tweemaal was ze met een verzonnen boodschap naar het dorp gegaan, zonder dat ze hem gezien had; en toen ze den vorigen dag voor de vrouw een boodschap bij den slager moest doen, had de knecht haar zoo terloops verteld, dat Hannes Zondag weer wegging, en 't was nu al Zaterdagavond. Als hij nog naar haar toe kwam moest hij nu komen. Maar nog altijd lag de zandweg ver vooruit eenzaam en verlaten.

„Goedenmiddag samen”, klonk het plotseling en langs een zijpad kwam van tusschen het struikgewas een forsche jonge man. „Goeden middag”, groetten de meisjes terug. „Eigenlijk mag je wel goeden avond zeggen, zoo donker is het al”, lachte de jonge boer opgewekt. Onwillekeurig was Triene blijven staan. Ze had hem verwacht en toch nu hij zoo plotseling voor haar stond was ze zich zelf niet meester. Met één blik had ze hem opgenomen: hij was niets veranderd. Nog dezelfde blozende jonge man, dezelfde stem, dezelfde manier van loopen. De anderen hadden zich naar haar omgewend, toen ze zoo opeens staan bleef. Een oogenblik was Triene verward, ze voelde de nog onuitgesproken vraag, waarom ze staan bleef, en ze wist niet wat te antwoorden. Toen viel haar opeens iets in, wat ze 's ochtends al gezien had en haastig, voor iemand iets gevraagd had, zei ze: „Ik ben bang dat het touw van het juk zal breken.” Ze zette haar emmers neer en werkelijk het touw bleek zwak te zijn. Gelukkig had Hannes een nieuw stuk touw in zijn zak en bereidwillig begon hij dadelijk het oude los te maken. De twee meisjes hadden elkaar even aangekeken en toen had een aan Triene gevraagd, of ze het goed vond, dat ze doorliepen. Eerst had ze even geaarzeld, maar toen gezegd, dat als ze bang voor regen waren ze maar voort moesten maken en lachend en zingend waren ze toen verder gegaan. 't Scheen een heel werk te zijn om 't nieuwe touw in te zetten ook al leek het heel eenvoudig, tenminste de jonge boer schoot haast niet op. Wel tweemaal mat hij na of het afgesneden stuk de goede lengte had en ondertusschen verwijderden de twee meisjes zich verder en verder en boven de hoofden van de wachtenden schoven de grijsgrauwe wolken over elkaar steeds sneller in groter wanorde. Al werkende vertelde Hannes iets over de menschen, die hij weer ontmoet had, over de dorpsnieuwten en hield het gesprek verder op onverschillige onderwerpen. Triene stond stil en luisterde. Ze merkte niet, dat hij niet opschoot, ze hoorde alleen die bekende stem, waar ze op gewacht had en die nu klonk voor haar alleen.

Plotseling ruischte het in de boomen aan de kant, enkele vroeg verdorde bladeren vlogen hoog op in de lucht. Regendroppels, zeer verspreid nog kletterden neer, een wit waas verborg de horizon. Een oogenblik lichtte het zwak uit de grijze hemel, dan dwarrelden weer alleen de losse bladeren. In de wolken rammelde het als rolden kolossale ballen van

een lange trap. Toen brak het eerst goed los. De boomen raakten in beweging en schenen zich los te willen rukken, takken kraakten, enkele werden afgerukt. Stormvlaag na stormvlaag kwam aangegierd van ver over de kale heide. In groote wolken vloog het zand van den weg op, maar weldra werd het vastgelegd door de grootte zware regendroppels. Weer lichtte het, sterker nu en tegelijkertijd vielen de eerste hagelkorrels.

—(Wordt vervolgd).

Mede kwam voor opname in aanmerking:

Lentenacht.

't Loover groent aan de boomen,
De wilgen langs den vliet;
Als wachters, oude en loome,
Staren ze in het verschiet.

Het beekje spoelt langs zijn zoomen;
Daar staat het pluimende riet,
En zingt van gaan en komen,
Eentoonig-ruischend, zijn lied.

De jonge blaadjes fluisteren
In den stillen lentenacht;

De oude boomen luisteren,
En houden trouw de wacht.

De teere blaadjes fluisteren,
Het water kabbelt zacht....

Kevertje.

1.	4.
Ajoure kousjes, Mooie schoentjes, Chic toiletje, Groote hoed;	Kleine voetjes, Zachte handjes.. Kevertje staat Voor U daar.
2.	5.
Slank figuurtje, Snoezig kopje, Mooie oogen Vol van gloed;	Beeldig popje, Lachend kindje, Elegant en Aardig ding.
3.	6.
Ondeugdsnuitje, Krullend lipje, Kusgraag mondje, Golvend haar;	Met veel lonkjes En veel lachjes, Met veel kusjes Hartjes ving.

Gedachten en Gedichten.

Liedje.

Hoe is het mij te streelen goed
Het haargoud van mijn lieveken!
Ik wordt bijkans een dieveken,
Wen ik haar kusjens stelen moet.

Hoe is het mij soms droef te moe,
Wanneer ik in haar oogen zie
Een kwijning van mélancholie,
En kusse vlug haar oogleên toe.

Maar, O! Hoe zij mijn ziel verrukt,
Wanneer zij, in onstuimigheid,
Rond mijnen hals haar armen breidt,
En op haar mond mijn lippen drukt!

Sept. 1913.

J. v. R.

Zelfmoordidylle.

Hoort, Klio, Thalia
En and're helgodinnen,
'k Wil hier een slachtoffer
Van uwe gunst bezingen.

Een schilder had te veel
Talent en geld te weinig.
Vervloekte 't bitter lot
En 't menschenvee niet zuinig.
Hij zocht een donker bosch
Een beek, een eikenstronk,
Vanwaar hij in die beek
Zich jammerlijk verdronk.

Zoo zwerf ook ik — een vloek —
In 't somber avonduur.
't Zakmes is te bot,
Arsenik veel te duur.
Ik diende u Muze trouw
Ik was u slaafsch ter wille,
O, schenk mij, schenk mij snel
Mijn zelfmoordidylle.

H. C.

D. V. S. V.

Lijst der Candidaat-leden.

A. Dijkman,	t., 2 ^{de} Sweelinckstr. 111,	Den Haag.
D. van Gelder,	t., Amalia v. Solmstr. 9,	"
A. Gwenema,	t., Koninginnelaan 35,	Rijswijk.
P. Keuchenius,	t., Leeuwendaallaan 52,	"
S. B. Lammers.	e., Fred. Hendrikpl. 9,	Den Haag.
A. Ochtman,	t., Emmastraat 62,	"
S. van Os v. Delden,	t., Oude Delft 171.	Delft.
A. Puyt,	t., Obrechtstraat 205,	Den Haag.
J. v. d. Velde,	t., v. Leeuwenh.singel 8,	Delft.
B. Zeeman,	b., Rijnsburgerweg 6B,	Leiden.
L. v. Zwanenberg,	t., Koninginnelaan 41,	Rijswijk.

Studiebelangen.

Handleidingen-Vereeniging.

Het is het bestuur een genoegen te kunnen berichten dat de *Handleiding 43, Gereedschapswerktuigen*, in aansluiting bij het college Mechanische Technologie van Prof. L. A. van Royen, door D. J. W. van Dongen, Assistent T. H., binnenkort het licht zal zien. De verkorte inhoud volgt hieronder.

Verkorte inhoud: Spaan afnemende gereedschapswerktuigen in het algemeen. — Tandraden voor gereedschapswerktuigen. — Draaibankkassen. — Draaibanken. — Draadsnijden — Gereedschap- en Beitelstalen. — Spiraalboren. — Freezen. — Snijsnelheden voor freezen. — Verdeelkoppen. Slijpschijven. — Schaafbanken. — Het grensmaatsysteem. — Berekening van de bewerkingstijd op Gereedschapswerktuigen.

Deze handleiding zal behalve als leidraad bij het college Mechanische Technologie ook bijzonder geschikt blijken voor hen, die zich reeds in de practijk bevinden of die in de *vacanties practisch werken*.

De prijs is in verband met de vele teekeningen en tabellen hooger geworden dan bij de uitgaven der Handleidingen-Vereeniging gewoonte is.

Toch hopen wij dat de wat hoogere prijs de leden niet zal beletten zich van dit werk, dat in zijn soort een klein standaardwerk, is te voorzien.

(Zie verder Derde Blad.)

ADVERTENTIEN.

Dr. E. C. DE VRIES,

Oud-Leeraar Wis- en Natuurkunde in Ned.-Indië,
 Willem de Zwijgerlaan 96, Den Haag,
 (Lijn 13)

REPETEERT:

Wis- en Natuurkunde.**GARNALENHUIS**

Peperstraat 9 - Telefoon 526.

GARNALEN 10 cents per ons. HOLLANDSCHE
 PALING f 1,30 per pond. Eerste soort RIJNZALM
 35 cents per ons. GEM. HARING en ROLMOPS.
 Alle soorten bussen. Dagelijks versch GEBAKKEN
 VISCH. Alle soorten LIMONADES en WIJNEN.
 Opmaken van Schotels.

Aanbevelend, **S. VERHOOG.**

Bij de **Hollandia-Drukkerij** te BAARN
 is zoo juist verschenen:

Uren met Schopenhauer

Een Keur uit zijne werken.

Met een inleiding en verklarende aantekeningen

DOOR

Prof. Dr. B. H. C. K. VAN DER WIJCK.

f 1,50 ingenaaid. - f 1,90 fraai gebonden.

No. 1 der Serie:

„Boeken van Wijsheid en Schoonheid”.

Dr. J. D. BIERENS DE HAAN in het *Tijdschrift voor Wijs-
 begeerte*: „Een enkelvoudig beeld van den invloedrijken wijs-
 geer is hier met vaste trekken ontworpen, terwijl het schoone
 Duitsch door den vertaler in een even voortreffelijk Neder-
 landsch is overgebracht”.

Prof. VALCKENIER KIPS in *De Tijdspiegel*:
 „Van dit boek kan men naar waarheid ge-
 tuigen, dat het, onder zoo veilige en bekwame
 leiding, werkelijk uren van samenzijn met den
 echten, levenden Schopenhauer verschaft”.

Dr. H. W. PH. E. v. D. BERGH VAN EYSINGA
 in *Den Gulden Winckel*: „Prof. van der Wijck heeft zich uit-
 muntend van zijn taak gekweten”.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TE HUUR met 1 November:
 een mooie **VOORKAMER**
 met aangrenzend Slaapvertrek.

3 openslaande ramen op het Oosten. Adres MARKT 42.

Ter overname aangeboden:
 een **RICHTER PASSERDOOS**,
 voor Electr. of Werktuigk.

Te bevragen RIOUWSTRAAT 182, DEN HAAG.

Hôtel WILHELMINA CAFÉ-RESTAURANT.

BILLARTZAAL.

Abonnementskaarten voor

♣ **Dineeren** ♣niet persoonlijk en altijd geldig.

J. H. RIPPE, Restaurateur.

Firma **J. A. VAN SWERS**,
 Sigarenmagazijn.

HYPOLITUSBUURT 47 — DELFT.

IMPORT. : : EXPORT.

(Uitsluitend Handwerk).

JAC^S. CNOOPS, Tailleur.

PRIMA ENGELSCHES STOFFEN

voor Rok en Smoking.

Nieuwste Dessins PANTALONSTOFFEN.

Billijke prijzen. ✕ ✕ Prima bewerking.

OUDE DELFT 218 (nabij de Kolk).

Voor het

Omlijsten van Corpsdiploma's

met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

J. HUURMAN,

Hypolitusbuurt 22.

STUDEERLAMPEN.

GASCOMFOORTJES.

GUMMISLANGEN.

ENZ. ENZ.

IN ALLE PRIJZEN.

J. H. STIGTER,

BINNENWATERSLOOT 9.

— ASSURANTIE-KANTOOR. —

Verzekert Studenteninboedels

— op reizende polis. —

Rijwielverzekeringpremie / 1,50 per jaar.

Sluit ONGEVALLLEN-VERZEKERING voor
H.H. Studenten, die practisch gaan werken.

PIANO'S en ORGELS in huur,
van af f 4,— per maand met inbegrip van stemmen bij

F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Th. VAN DER MEER,
VOORSTRAAT 55.

IN UURWERKEN.

OPTIQUE.

GOUDEN EN ZILVEREN WERKEN.

Gebrs. SPEE, Firma Ferrari.

SPECIALITEIT IN:

Parapluies en Wandelstokken

PEPERSTRAAT 15.

REPAREREEN.

OVERTREKKEN.

Den Hoogsten prijs

voor net gedragen Heerenkleeding

BETAALT

I. van IJssel, Choorstraat 46,

hoek Cellebroerstraat.

Firma **VAN ES & JUDELS,**

NIEUWSTRAAT 14. — TELEFOONNUMMER 58.

STUDEERLAMPEN. — GASCOMFOREN.

GUMMISLANGEN. Prima GLOEIKOUSJES.

„AU FIGARO”

G. KIELA. - Kapper,

Oude Delft 166, Delft,

schuin tegenover „Huis Lambert van Meerten”.

Lijstenfabriek en Kunsthandel.

Etsen - Gravures - Aquarellen.

Aanbevelend,

N. J. VAN BERGEN VAN DER GRIJP,

VOLDERSGRACHT 27.

A. J. PRINS, Choorstraat 4

Extra voordeelige aanbieding van

Dictaat Cahiers.

Reclame Cahiers, 160 blad. dik, prima
kwaliteit papier, per dozijn f 2,—.

Teekenborden,

met garantie. Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT,

tegen zeer lage prijzen.

Reparatie-Inrichting voor VULPENHUUDERS

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 27 SEPTEMBER 1913. No. 35.

Technische Hoogeschool.

Propaedeutische Examens na de Zomervacantie — 1913. —

Geslaagd voor:

Civiel Ingenieur.

L. A. Alting Mees.	Th. Heyblom.
D. Boogerd.	H. A. Sijnja.
G. van Dijk.	J. A. M. W. Vetter.
J. F. Groot.	

Bouwkundig Ingenieur.

J. W. Dinger.

Werktuigbouwkundig Ingenieur.

G. J. H. Brakema.	H. J. Itz.
Ph. C. Brunting.	L. Swaab.
C. A. F. J. Giesberger.	F. van Teutem.
H. J. Herbig.	J. Zijderlaan.

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

C. M. van Wijngaarden.

Electrotechnisch Ingenieur.

B. H. Blankenberg.	H. H. Radier.
G. Th. Bruyn.	J. A. Spruyt.
L. J. G. van Ewijk.	F. Stapff.
G. H. M. de Groot.	M. Volkers.
R. H. C. Koumans.	H. C. M. Vrins.
J. A. Nieulant.	S. van der Zwaag.

Scheikundig Ingenieur.

Mej. H. W. de Groot.

Mijn-Ingenieur.

A. J. Cosijn.

Bij Koninklijk Besluit van 18 September 1913, No. 29, is met ingang van 27 September 1913 aan F. K. Th. van Itersen, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als Hoogleeraar in de Afdeeling der Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 18 September 1913, No. 13453, Afdeeling O., is met ingang van 1 October 1913, aan A. Hofman, Mijn-ingenieur te Delft, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als Assistent voor de Mijnkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 September 1913, No. 13844, Afdeeling O., is voor het tijdvak van 1 October 1913 tot en met 30 September 1914 benoemd tot bediende-instrumentmaker aan de Technische Hoogeschool te Delft, D. Leeuwenburgh.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 September 1913, No. 13723, Afdeeling O., zijn met ingang van 1 October 1913 benoemd tot bedienden voor de Mijnbouwkunde, A. van Dreumel en P. C. Albers.

Ingekomen boeken.

LE FRANÇAIS NÉ MALIN (1813—1913)
par J. C. CLAUDEL. — Uitgave C. FASTER, Zwolle.

L. COUPERUS, HERACLES. — Uitgave L. J. VEEN, Amsterdam.

Correspondentie.

Wij wijzen onze inzenders erop, dat brieven, die onvoldoende gefrankeerd zijn, niet aangenomen kunnen worden. In het belang van een spoedige opname raden wij dus iederen inzender aan zijn brieven behoorlijk te frankeeren.

Berichten en Mededeelingen.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

VI. GESCHIEDENIS.

VI—335

Courantverslagen, Illustratiën met bijschrift, Artikelen Studenten-Weekblad, Portretten, Menu's enz. enz., betreffende het XIIIe Lustrum van het Delftsch Studentencorps.

Naar aanleiding van bovenstaand boek, verzoekt de Bibliothecaris der Societeit Phoenix, deelnemers der Maskerade, hun portret voor zoover niet daarin aanwezig, voor genoemd werk te willen afstaan, om het zoodoende zoo compleet mogelijk te maken. Met vriendelijk verzoek dit af te geven aan den leeszaalbediende.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 27 September. Gebouw voor K. en W., Wiener Operette: „Die Fledermaus”; 8 uur.

Zondag 28 September. Gebouw voor K. en W., N.V. Tooneelvereniging: „Vriend Frits” (optreden van Louis Bouwmeester); 8 uur.

Maandag 29 September. Gebouw voor K. en W., Wiener Operette: „Der lachende Ehemann”; 8 uur.

Dinsdag 30 September. Gebouw voor K. en W., Ned. Tooneel: „Principes”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zaterdag 27 September. Groote Schouwburg, N.V. Tooneelvereniging: „Vriend Frits” (optreden van Louis Bouwmeester); 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Heden verscheen bij Js. BOOTSMA te 's-Gravenhage:

Leerboek der Analytische Meetkunde

DOOR W. A. PIETS, C. I.

(Schrijver van het LEERBOEK DER BESCHRIJVENDE MEETKUNDE).

Prijs f 3,50 per deel. :- TWEE DEELEN. :- Prijs te zamen f 6,50.

Hôtel „CENTRAL”.

CAFÉ-RESTAURANT 1e RANG.

WIJNHAVEN 6-7.

OUDE DELFT 92.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

Auto- en Rijwiel-Garage aan de achterzijde der zaak, Oude Delft 92. Tevens ingang.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Diners en Soupers.

Ook DINERS BIJ ABONNEMENT,

Den bezoekers wordt verzocht hunne rijwielen in de garage te plaatsen. (Dit geschiedt kosteloos).

G. & H. OUWERLING,
 CHOORSTRAAT 28. - Delft.
 TELEPHOON 249.

Moderne Woninginrichting
 Clubfauteuils. - Bureaux.

Tafeltjes enz.

Behangerij. Meubelfabriek.
 Stoffeerderij.

Hôtel OOSTERHOFF,
 bij de HAAGPOORT.

Diners per abonnement en
 Gelegenheid voor Soupers.

== GASKACHELS ==
 GASCOMFOREN enz.

Baden. :: Geysers.
 LAGE PRIJZEN.

„DE IJZERMIJN”
 PEPPERSTRAAT No. 2 - DELFT.
 TELEFOON No. 392.

Delftsche Melkinrichting
 Stoomzuivelfabriek - -

DIRKLANGENSTRAAT 66-70.

HEES & Co.

Algemeene Muziekhandel.
 PEPPERSTRAAT 8-10, DELFT.
 AMSTERDAM, DEN HAAG,
 Vijzelstraat 45. Prinsstraat 29-31.

PIANO'S

in huur en door huur in eigendom van af
 f 4,— per maand.

SPECIALITEITEN IN
Mandolines en Guitaren
 Echt Italiaansche Mandolines van af f 7,50.
 Spreekmachines in alle genres, Platen van
 elke uitgave.

GROOTE SORTEERING IN
 Oude en Nieuwe Violen.
SNAREN en ONDERDEELEN
 voor alle Muziek-Instrumenten.
 MUZIEKBOEKEN VAN ELKE UITGAVE.
 Reparatiën aan alle soorten Muziek-
 instrumenten door bekwame vaklui.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

AFDEELING DRUKKERIJ
 Vlamingstraat 34 :: Telefoon 286

LEVERT ALLE DRUKWERKEN.

Voor nette uitvoering en vlugge levering wordt ingestaan.

B. VETH & Co.

Telefoon No. 42.

Gerechtigd tot het voeren van het RIJKSBOTERMERK.

Eigen Chemisch-Bacteriologisch Laboratorium tot het
 dagelijksch onderzoek der Melk en Melkproducten.

